

Iske, iske seinään vuoren

Huurteiset puut kurottautuvat hämärtyvälle tammikuiselle pakkastaivaalle. Sydäntalven hämyä valaisee vielä kirkkaat joulun valot. Loppiaisaaton ehtoon hiljaisuutta rikkoo vain kiristyvän pakkasen napsahdukset, ja talvieinettään etsivien pikkulintujen hiljaiset juttelut. Lumen valkoinen vaippa peittää jäätynyttä luomakuntaa. Allakan mukaan kuitenkin kevättä kohti mennään, päivä on jo liki puoli tuntia pidempi kuin vielä pari viikkoa sitten. Harvassa ovat kuitenkin vielä kevään merkit, pitkää pimeää vuodenaikaa on vain kestättävä.

Kestämättömältä tuntui aluksi se hallitusherrojen ratkaisu olla myöntämättä lainaa jättiristeilijän rakentamisen rahoittamiseksi suomalaisella telakalla. Päätöksen seurauksena, tai siitä huolimatta suurenmoinen työtilaus jäi saamatta, ainakin näillä tiedoin. Eipä aikaakaan kun tuolla telakalla jo YT - neuvotteluja viritellään väen vähentämiseksi. Tai sitten oli päätöksen tehneellä ministerillä parempaa tietoa, kenties oli jo tuolloin varmistunut laivatilauksen päätyminen sivu suun, eikä haluttu osallistua toivottomaan huutokauppaan. Onni onnettomuudessa silti oli että kilpailun voitti sentään ranskalainen kilpailija. Jos tilaus olisi mennyt kreikkaan, olisi seurauksena ollut ennennäkemätön mediasirkus.

Paljon hauskenpää tuskin heiluu kuluvan kuun puolivälissä alkavissa kansanmusiikkisäätiön oikeudenkäynneissä. Syytettyjen penkille kun on saatu suuri joukko hyvää tarkoitaneita, mutta jossain vaiheessa harhautettuja luottamushenkilöitä politiikan kentän laidasta laitaan. Pitkän oikeusprosessin lopputuloksena tuskin saadaan aikaan mainittavampia ratkaisuja, korkeintaan mitättömiä sakkotuomioita tai ankarimmillaan ehdollisia tuomioita. Ainoat jotka hyötyvät ovat verenimijä lakimiehet, kalliine pukuineen ja tyhjine nahkasalkkuineen.

Koska oikeusprosessi tuntuu turhalta jo etukäteen, voisivat syytetyiksi joutuneet saada armahduksen osallistumalla yhteiskunnallisesti hyötyisään työpalvelumuotoiseen rangaistukseen; Jokaiselle vain moukari käteen, asianmukaiset suojavarusteet päälle ja vanhan hajotettavaksi määrätyn yhteiskoulun kimppeun. Syntynyt purkujäte (betoni/tiilimurska) voitaisiin sitten kaupitella matkamuistoina kesän festivaaleilla, kuin entisen Berliinin muurin kappaleet. Muistoesineiden menekki olisi huimaa, onhan yksistään koulusta valmistunut vuosien varrella n. 3000 oppilasta, ja kymmenet tuhannet ovat olleet kuuntelemassa soittosalin ohjelmia. Tietenkin on tuonkin kokoisessa rakennuksessa myös suuri määrä muuta romua, sen purkaminen ja käsitteleminen jäisi ammattilaisten suoritettavaksi.

Loppiaisena hiihrettiin perinteinen maakuntaviesti Himangalla. Aikoinaan, 21 vuotta sitten viesti hiihrettiin täällä Ullavan Rahkosessa. Tuolloin järjestelyt oli suuri ponnistus pienelle kunnalle, mutta saatiin vietyä päätökseensä mittavan talkootyömäärän avulla. Onnistuneen kisan jälkimainingeissa nousi uho myös järjestää kisat toisenkin kerran. Tuskin onnistuisi enää, vaikka Ullavan-joulu 1992 lehdessä kisajutun loppukaneettina oli: Tavataan vuonna kaksituhatta ja ??

Vuodenvaihteessa tuli kohdalleni täyteen 700. pelilakkopäivä RAY:n pelikoneista. Vielä 300 päivää niin pääsen tavoittelemani tuhannen päivän pelaamattomuuteen. Yksi lakon aikaansaannoksista oli vajaa vuosi sitten toteutunut ajoneuvon hankinta, vaikka erään paikallisen ammattipelurin kommentin mukaan olisi ollut vain parempi pelata ja kävellä.

RAUNO NIIRANEN

rauno.niiranen@suomi24.fi